

henvendte jeg mig til Landstingets Finansudvalg og fik dets Samtykke. Jeg er vidende om, at man i Landstingets Finansudvalg særlig betragter sig som Vogter af Finanslovens Renhed og ikke gerne ser, at der kommer Bestemmelser ind, som griber ind i den bestaaende Lovgivning, og da der maaske kunde rejse sig en saadan Tvivl paa to af de tre Punkter, jeg her har nævnt, har jeg derom henvendt mig til Landstingets Finansudvalg og faaet dets Samtykke.

Det ærede Medlem spurgte mig meget indgaaende, hvorledes vi var stillede i indværende Finansaar. Det ærede Medlem kunde have sparet sig alle de mange Bemærkninger, han gjorde om denne Sag, thi jeg har før sagt til det ærede Medlem, at jeg agter ikke at give den Slags Oplysninger i Utide, paa en Tid, da der i Virkeligheden ikke kan siges noget aldeles positivt og bestemt om disse Forhold. Jeg ved godt, at det ærede Medlem indførte den Praksis, den Gang han var Finansminister, at komme og angive Resultatet for 5 Maaneder, for 7, for 9, for 11 Maaneder. Det førte saa godt som altid til et saare fejlagtigt Skøn over Forholdene, og det viste sig, meget hyppigt i hvert Fald, at Tallene slet ikke kunde holde. Jeg foretrækker at vente, indtil de positive og uigendrivelige Tal foreligger, saa faar det ærede Medlem dem, og saa faar hele Landet dem. Jeg tror, at denne Foregriben af Oplysninger, som man dog ikke kan give med fuldkommen Korrekthed, kun er af det Onde. Jeg skal ikke være chikanøs overfor det ærede Medlem og erindre ham om, hvor mange Gange han overfor Rigsdagen er fremkommet med Oplysninger af den Slags, som havde en mere vildledende end vejledende Karakter. Det er det ærede Medlem naturligvis ganske uskyldig i, men det skyldes et uheldigt System i saa Henseende, nemlig at bryde ind i noget, som ikke kan overses, før det er afviklet, og give Rigsdagen Oplysninger, som dog ikke kan være holdbare. Derfor vil det ærede Medlem heller ikke have nogen Gavn af at rette Forespørgsler til mig i saa Henseende i Landstingets Finansudvalg. Jeg anser det for urigtigt at besvare saadanne.

Det ærede Medlem kunde ikke se noget Tegn til Sparsommelighed paa denne Finanslov. Jeg kan dog forsikre det ærede Medlem om, at der er udvist Sparsommelighed paa en Mængde Poster, og det underer mig, at det ærede Medlem, der jo har Adgang til at følge med i Betænkning-

ger og Bilag, ikke i Folketingets Ændringsforslagsliste med Bilag, som jo har foreligget i adskillige Dage, har bemærket adskillige Nedsættelser, der er foretagne, Nedsættelser, der andrager flere Millioner Kroner paa Postvæsenets Budget, flere hundrede Tusinde Kroner paa Toldvæsenets Budget, betydelige Summer paa Telegrafvæsenets Budget og paa andre Omraader. Der er sikkert en Bestræbelse i saa Henseende. Jeg vil ingenlunde dermed sige, at det nu skal være Slut, det er selvfølgelig kun en Begyndelse, og disse Bestræbelser maa fortsættes i den Tid, der kommer, men der er dog gjort en virkelig Begyndelse til Indskrænkninger paa disse Punkter. Det ærede Medlem vil jo vide, at den Maade, hvorpaa den Regering, hvorfra han var Medlem, gennemførte Princippet om den 8 Timers Arbejdsdag, var i Strid med de Indstillinger, der fremkom fra de vedkommende Etatschefer. Hvad Motiv den nu kan have haft til her at skyde de sagkyndige Autoriteter til Side, skal jeg ikke sige, men den indførte paa den Maade en i høj Grad doktrinær og for Statskassen i høj Grad bekostelig Ordning. Hvor mange Millioner det har kostet Statskassen, vil det være vanskeligt at opgøre, men det vil blive i Snesevis. Det er den Slags Ting, man nu maa søge at komme bort fra, og som man naturligvis kun kan komme bort fra gradvis, men det ærede Medlem vil allerede i de foreliggende Ændringer finde Bestræbelser for Indskrænkninger paa forskellige Omraader.

Med Hensyn til Statsgældens Forrentning maa jeg sige, at det ikke er noget, der er undgaaet min Opmærksomhed, at Renten af det amerikanske Laan ikke er opført. Det kunde kun gøres paa den Maade, at man opførte den til normal Kurs, hvilket jo vilde have været vildledende, og jeg anser mig for berettiget til først at opføre Beløbet paa Tillægsbevillingsloven, hvor jeg kan opføre det virkelig udbetalte Beløb. I det kommende Aar kan man vel ikke undgaa at opføre det paa Finansloven, men det er beklageligt, at der der skal staa et Beløb, som enten beror paa en Gætning om, hvad Dollarkursen om nogle Maaneder vil være, eller paa Normalkursen. Det er ikke godt, naar man tidligere har kunnet opgive med saa fuldkommen Sikkerhed Renten af Statsgælden, at have saa svævende Beløb derfor, og jeg anser det for rigtigt i Aar at undgaa det. Det er fuldkommen forfatningsmæssigt, at Beløbet opføres paa Tillægsbevillingsloven, da det giver